

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Journalen NB16 : 1850

Citation: Kierkegaard, Søren: "Journalen NB16 : 1850", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 23*, udg. af Niels Jørgen Cappelørn; Joakim Garff; Anne Mette Hansen; Johnny Kondrup, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2006 . Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-nb16-txt-shoot-n92.pdf> (tilgået 04. august 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 23

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.
[Læs CC0-erklæringen](#)

NB16:92

#

Augustingjør opmærksom paa, at det Bud »naar En slaaer Dig paa den høire Kind da vend den venstre til«, at det Bud opfyldte end ikke Christus selv; thi da en af Ypperstepræsternes Tjenere slog ham paa Kinden, sagde [han]: haver jeg talet ilde saa beviis det, men talte jeg Sandhed, hvi slaaer Du mig da« Og forklarer Augustinus ved denne Adfærd forhindrede han, at der ikke skete en ny Uret.

Her er det som jeg oftere har betænkt ved Sagtmodighed, at den just ved sin Lethed, der gjør endog Skylden mindre (cfr. mine Taler » *Lidelsernes Evangelium*) ubetinget gennemført har den dobbelte Fare, at den næsten kan bestyrke den Skyldige i, at hans Skyld er ingen, og dernæst, at just Sagtmodigheden kan være for streng ved sin Mildhed; thi hvis man gjorde ham opmærksom paa hans Skyld, saa lod han det maaskee være. Forsaavidt kunde der jo være næsten Grusomhed i den ubetingede Sagtmodigheds Mildhed, en næsten ironisk Düperen. Saa underlig dialektiske ere alle Aands-Forhold, at man fra hvilket Punkt man gaaer ud ved ubetinget at gennemføre, kan komme til det lige Modsatte. Som nu dette: at just Sagtmodighed aldeles hensynsløst gennemført kan eminent være den frygteligste Strengthed.